

شاری کویه

له پایزی سالی

«۱۹۳۵» را

● ناماده کردنی: د. کوردستانی موکریانی ●

● نویسنی: حوزنی موکریانی ●

پیشهکی

مستفا عاسی بووه، که له کوتایی ئەم بابەتەدا بەسەرھات و چەند نمونەبەسەک لە هونراوەکانی، که ماموستا حوزنی له خوی وەرگرتووه نووسيومه تەووه .

ئەو پەراوێ ئەم باسانەي کۆنێ تیدا تۆمارکراوه پەرپەر بووه و زەرد هەلگەراووه بەزەحمەت توانیم بابەتەکانی ریک بخەم، دەستتووسە که له نووسینی ماموستا حوزنی نەمره ووا دیاره هەر وهکو کەرەستەبەسەک بووه بوپرۆزەبەسەکی گەرەتر، بەلام باری ناهەمواری ماموستا حوزنی هیچ کاتیک یارمەتیدەر نەبووه، بۆ ئەوێ ییندا بچیتەوه و چاپی بکات. بابەتە که بە مەرەکەیی شین نووسراوەتەوه، بۆسە زۆر وشەي بە جوړیک کال پوتەوه ناخویندریتەوه و هەر وشەبەسەکی بۆم ساخ نەبوتهوه نیشانهي (؟) بۆ داناوه .

لەبەر گرنگی باسەکانی بابەتە که نەمەویست ئەم دەستتووسە تەمەن پەنجاو چوار سألە کۆنتر بیست و زیاتر نەخویندریتەوه، بۆبە بەی دەسکاری بەرینووسی ئەمروم نووسینووه و باسەکانیم

له ژماره (۱۲۰) ی کوفاری (روشنبیری نوی) ی هوشمەویست دا بابەتیکێ گرنگی ماموستا حوزنی موکریانیم پلاوکردموه، که سەبارەت بە شاری سلیمانی بوو له سالی ۱۹۳۴ دا.

بابەتی ئەم جارە دەربارەي شاری مەنجیلانەي کۆبەسە، که ماموستا حوزنی له سەرەتای پایزی سالی ۱۹۳۵ دا رووی تی کردوووه گەلێک باسی جوړاو جوړووبە پیزی له بارەي هونەری پیناکاری، باخ و کارپزوکاتی و رینگاوبان و تەکیەو مزگەوتی ئەوسای کۆبەي تیدا تۆمار کردوو، هەروا چەشنی هەلس و کەوت و جل و بەرگ و چەند باریکی دی کۆمەلایەتی خستۆتە پوو.

لەوشاھیرە ناودارانەي ئەوسا، که له کۆبەدا ماموستا حوزنی چاوی پێ کەوتوون و گەفت وگۆی لەگەل دا کردوون ماموستا مەلا

رېښه خست و نامادهی بلاوکرده نوم کرد بهو هیواپه‌ی که لېښک له هیندیک لایه‌نی بواری روشنیری کویه خوشه‌ویست پر بکاته‌وه .

کوردستان

کوی سنجاق

شاری کویی شاریکی زور کونه و به‌ناوبانگه جینگه‌په‌کی زور خوشه‌و به‌ثاو و باخچه‌و میویه له‌نیوانی کویی هه‌ییه سولتان و کویی باواجی دا هه‌لکه‌وتووه . پینشی روو به‌ده‌شته‌و زور خوشه‌و کووچه‌و کولانی باشی هه‌یه‌و دیواری خانووه‌کانی پتر به‌بردوگه‌ج له‌سه‌ر ده‌ستووری جوان دامه‌زراندراره، له‌تیزی دیوارو خانووی دا زوروه که‌رکوک ده‌چیت، نیومال و حهوش و ده‌رگا و بانیان و ره‌وشتی ناوخووه‌ده‌ستووری ژوور و دیوه‌کانیان گه‌لیک له‌سابلاخی موکری ده‌که‌ویته به‌رچاوان .

خانویه‌ره‌کانی گه‌لیک خوشن، حهوش و بانیان زور جوان و ده‌روازه‌یان به‌رزو ناو ده‌رگانه‌یان پان و دریز و به‌سه‌کوی و دانیشن و داخه‌ر له‌سه‌ر سه‌کوکانی ناو ده‌رگانه‌کانیا و ره‌وشتی سلیمانی ده‌چیت .

شکلی خواردن و سفره‌دانان و بزوتنه‌وه‌ی مه‌جلیسیان له‌سلیمانی نزیکه، نه‌گه‌ر چتیکی و نی نه‌چووی هه‌بی بی‌ده‌نگی و ورد قسه‌کردنیانه له‌سه‌ر خواردن .

ماله‌گه‌وره‌کانیان پتری دوو حهوشه‌یان به‌سه‌ر به‌کتره‌وه هه‌یه‌یکه بزومیوانان و دوه‌میان بومال و مندالیان، له‌حوشی ده‌روه‌دا، که هه‌میوانداری به‌جینگه‌ی نه‌سه‌ی سواری و ناخووری لی‌به .

نه‌هالی کویی زور میوان په‌زیر و به‌نان و خوانن، پتر میوانیان ره‌عیه‌ت و ره‌نجه‌رو کار په‌زیره‌کانی خویمان که‌م و کورتییک له‌عه‌شایرانی دیش میوانیان ده‌بیت .

ماله‌گه‌وره‌ی کویی دوو به‌ماله‌ی زور ناوداریان هه‌یه، په‌که‌میان حه‌ویزی و دوه‌میان غه‌فورین . له‌وه‌ردو و به‌ماله‌ زله‌ پیاری زور گه‌وره‌یان لی‌په‌دا بوون، که له‌هاتوودا لیان ده‌دویم، به‌تیزیکی خوم دیومه‌و به‌ماله‌ی نه‌وانم پرسیار کردوه باسیان ده‌که‌م .

کویی پازده‌ مزگه‌وتی ناوهدان و سنی مزگه‌وتی و سیران و سنی ته‌کیه‌ی ناوهدان و سنی و سیرانی نه‌مر و که‌ تیدایه، که له‌هاتوودا باسیان ده‌که‌م، سنی حه‌مام و دوو قه‌یسه‌ری زور گه‌وره‌و گه‌لیک دوو کسان و چای خانه‌و نادیک و مه‌کته‌بیک و سه‌رایه‌کی جوانی

حکومت و پوخته‌و ته‌له‌گراف خانه‌یه‌ک و دایره‌ی گومرگه و قشله‌په‌کی زور زلی لی‌به .

که من چومه‌ کویی له‌ثاری حه‌ماموکه‌وه ناویکی زور خاوین له‌لایه‌ن قایمقام - که‌ریم به‌گه ره‌واندزی ده‌ست پیکراو له‌زه‌مانی صالح زه‌کی به‌گه صاحب قران زاده‌وه کیشراوه‌ته نیوشار و به‌سه‌ر مالان دا بلاوکراره‌ته‌وه، له‌که‌نارشار حه‌و زیکی زلی چه‌مه‌تتوبو ثاوی بوریه‌کان کراوه‌ته نه‌نباره‌وه ریگابه‌کی راست بو‌توتومیل دروست کراوه .

له‌ده‌رزی شار چارم به‌گه‌لیک‌ک ناش که‌وت، که به‌ثاوی حه‌ماموکه‌ ده‌گه‌راوله کاردا بوون و له‌و‌ثاوه‌ش گه‌لیک له‌باخچه‌کان ثاودیری ده‌کران .

شاری کویی له‌پینش دا شووره‌په‌کی گه‌وره‌ده‌وره‌ی شاری دابوو، نیسته‌جگه له‌بنچینه‌که‌ی نه‌ماوه . بو‌شار چوارده‌روازه هه‌بووه، په‌که‌مین - ده‌روازه‌ی «گه‌روه سوزک» که‌وتبووه قیبه‌ی شار رووبه‌که‌رکوک بووه . دووه‌ده‌روازه‌ی «ناشان»، که بو‌دولنی سماقلوو چووه، سینه‌م - «خوشناوه»، که بو‌خوشناوو بتوین چووه، چوارم - ده‌روازه‌ی «قه‌ساب خانه» رووبه‌سلیمانی بووه .

به‌چاویکی په‌کیه‌تی لی‌یان وردینه‌وه به‌ثاوی ده‌ستوور و خووی هه‌ستان و دانیشن و کرده‌وه‌یان کوردیکی خاوین و دلپاک و گیاندارو زیندوون، به‌لام له‌به‌دبه‌ختی میلله‌ت نه‌گه‌رچی زور حه‌ز له‌نازادی و میلله‌ت په‌روه‌ری و ووه‌ته‌ن خواهی ده‌کن، له‌تک په‌کدی دا به‌قین ورق و ناقولان نه‌ویش له‌غیره‌ت و نه‌کیشانه، هه‌رچه‌ند نه‌ده‌بوو و ابن و بو‌په‌ک بوون کورتی و که‌می‌به .

به‌رگی پیوانی کویی دوو ته‌رزن . پیواوه‌گه‌وره‌کانیان هه‌روه‌کو پیواوه‌کانی سابلاخ و سلیمانی که‌وای دریزی سی‌نا‌ته‌گه و سه‌لتمو عه‌بایه . پیواوه‌تازه‌په‌گه‌یشتووه‌کانیان و لاه‌کانیان، که سه‌ر به‌ده‌ستوری موکری پشینی زل و که‌واو کورته‌ک و موراد خانی و سه‌رو شه‌ده‌ی زل و خه‌نجه‌ر به‌پشت و (سورانی) به‌ر دراوه‌وه‌ن .

به‌رگی ژنیان له‌به‌رگی ژنی موکریان نه‌گوردراره، ته‌نها ته‌مه نه‌بی، که ژنه‌کانی موکری پشینی زل ده‌به‌ستن و که‌وتی بچووک به‌به‌راوه‌ژ و وی ژنانی سلیمانی و ره‌واندزن به‌ته‌واوی شیوه‌و ده‌ستوریان موکری په‌و بلباس .

کویی چوار گه‌ره‌گه : ۱ - بایز ناغا، ۲ - قه‌لات، ۳ - به‌فر قه‌ندیل، ۴ - هه‌واو

ژماره‌ی نفوسی نه‌مرۆ، که ۲۸ مانگی نه‌یلول (۱۹۳۵)،
ته‌مه‌یه :

ذکور اناث هممو

۵۷۹۷ ۲۷۴۵ ۲۶۵۹

۱۱۲۷۶ ۵۴۷۹ ۵۷۹۷

فمزای کۆئی

عمشایر

مزگهوتی رهشه

مزگهوتی همتك

مزگهوتی گه رموك

مزگهوتی كونه جومعه

مزگهوتی حاجی مه لا نه سمعد، ئه موره حمان

پاشای بابان دروستی کردوه.

ئهوانه ئه مروه كه هممو ئاوه دانن و ئه مانه ش هممو و ئیرانن :

مزگهوتی بیرۆكه

مزگهوتی قوشخانه

مزگهوتی مه لا عومهر چاوشین

مزگهوتی یاسین ئاغا

تهكیه ی ئاوه دان :

تهكیه ی شیخ غه فورور تاله بانى

تهكیه ی شیخ كه ریم به رزنجی

تهكیه ی عه موده لان .

تهكیه ی حه سن ئاغا كوری مه محمود ئاغای غه فوری

ئهمانه و ئیرانن :

تهكیه ی ئیرانی

خانه قا رووته

خانه قای شیخ نه بی باویلی

مزگهوتی گه موره

سالى ۱۲۶۰ له لایه ن مه لا به كر ئاغای كۆری مه محمود ئاغای

كۆری حه مویز ئاغای دروست كراوه ، بو خوم ، كه چوم و چاوم

پینی كه موت حه موشینكى زور گه موره له نیسه و راستی حه موشه كه دا

حه موزینكى ئاوه له شیمالی حه موش ریزه حه موشه كه فقی یان و

ئه یوانینكى دریز و له رۆژ ئاواى حه موشه ده سته حه موشه كه و

ژورینكى هه یه و هه یوانی مزگهوته كه به موه كه ماره هاتوته وه .

حه موشی مزگهوت دوو دروازهی هه یه ، یه كه له رۆژه لات ، دووم

له رۆژ ئاواوه .

له سه دروازهی رۆژ ئاواوه له به ردینكى مه رمه پری زل نووسراوه

[بانى هذا الجامع الشريف ملا أبو بكر بن محمد بن حویز آغا سنة

[۱۲۶۰]

له سه در میحرایى لای رۆژ ئاواى هه یوانی مزگهوت نووسراوه :

قایمقامی کۆئی محمهد رامز به گه كۆری عه بدوللا سافی به گه
یه عه سویی كه ركسوكی یه ، له مالی ئه مویان بووم ، گه لیک به
نه وازش و محترم وزینگی و زبان خوش و کرده و چاك و بی زه مروه
مه نافع په روه رم دیت . له گه ل خه لکی کۆئی زور هیمن و له سه رخوو
ره وشت چاك و به ئیداره م به یسته وه . چوار شهوی لی میوان بووم
هه رچه نده له کرده و ی ورد ده بوومه وه عه بییک و یا به دخوویی و
ناشایسته بکم لی نه دیبوو .

ئه گه رچی له پیش ئه ودا كوردینكى خه لکی سلیمانی ، كه ناوی
عه بدولر حمان زه رده و آله بووه له کۆئی وه کیلی قایمقام بووه له
حه قی كوردان دا زور به دره فتاری و نا په سه ندی کردوه و ئه زیه تی
كورد په رست و وریا کانی داوه ، كورده کانی تووشی چه نده
موشکیلات کردوه .

به لام محمهد رامز به گه زور له گه ل كورد خواهه كان دا چاكی و
به سه ربه سستی ئیداره ده كات كورده کانی له هممو چیتك
نازاد کردوه .

مزگهوت و تهكیه و خانه قباگانی کۆئی

سال

۱۲۶۰ مزگهوتی گه موره - ، كه حاجی به كر ئاغا

حه مویزی کردوه و ته تی .

۱۲۸۰ مزگهوتی حاجی مه لا عه م - كۆری جه رجیس داروغه

دروستی کردوه .

مزگهوتی په لك - فه قی جه رجیس

مزگهوتی خادم - مه لا نه سمعد خادم السجاده

دروستی کردوه .

مزگهوتی حاجی مه محمود ئاغای غه فوری

مزگهوتی جامی

مزگهوتی مناره

مزگهوتی بایز ئاغا

مزگهوتی موفتی

مزگهوتی قه میش

تا گنبد این جامع اعلا شده برپا

صد نازکند کوی برین قبه خضرا

له دواى پنج شيعرى ديکهي فارسى نهمي خوارهوه نوسراوه :

طابع بشمر مهمل اين بيت ويکي فرد

تاريخي وي نيست برين گنبد مينا

از همت ملا ابوبکر اين مسجد ممتاز

در سالی هزار و دوصد و شست شد انشا

له ميحراي دووم لاي روزه لاتي يهوه نوسراوه : (قد عمر هذا

المسجد في سنة ١٢٦٠ ابو بکر ابن محمد بن حويز رحمه الله).

له دمروازهي روزه لاتي مزگهوت به دمروه خانويکي زورگهوره

ههيه . . .

سراو خانويهري حاجي بکر ناغا، که له خوار مزگهوت که يهوه

نهمر و که ويرانه و همر ديوار و بهرده کاني ماون، نهم و تاخهي، که

خوي تيدا دانيشتوره چاوم پي کموت زور ووهي هممروه بهردي

مهرمهر ي شين دامه زراندر او و گومبزه بهرده که هممروه به گول و

کننده کاري رازاندر او تهوه، له سهر دمرگانهي دمرگاکهي له بهرديکي

زلي هه لکه ندر ووه تاريخي ١٢٥٤ ليداوه، به لام گه ليک دوور و دريز

نوسراوه پيسوستم نهديت لي بلوئم، به لام به راستي نهم بينايه

شاياني پيدا هه لگوتن و جيگهي عيبرته.

له هموشي دمروهي کوله که بهردي مهرمهره کاني هيواني قه سرو

زور و ويکي قه سره که ي ماوه به دلکي پر خونين و چاويکي گريانهوه

ته ماشاي زور ي لاي روزه لاتي هه يوانه کم کرد، نهم شيعره

فارسيانهم که وته بهرچاوه، که له سهر بهردي دمرگانه يه کي به خه تي

فارسى زور قه شنگي هه لکه ندر او ووه نوسراوه و خوننده موه :-

مبارك با ديارى قه سري انور

که دهر از وي شده پر زينت و فر

بهر هر مصرع تاريخش اينست

که صدقي را گرد اين قصر

بناه محمد أمين حويز زاده ١٢٧٣

وا دهرده که ویت، که نهمين ناغاي نهمخته ره دواي باي نهم قه سره ي

ناوه دان کردوه.

به لام تاقی نهميوانی سهرای حاجی به کسر ناغا، که به مهرمهری

شين و په له دار دروست کراوه هه روها له ههوا ماوه تهوه.

حاجي به گسر ناغا کوري محمدهد ناغا کوري همويز ناغا

شاعر يکي زورگهوره يهوه، ته خه لوسي شيعري (قاصد) بووه،

ديوان يکي زورگهوره ي فارسي ههيه .

کيوه کاني کوي

له روزه لاتي موه هه لکه و توه، له شيمالموه به روزه لاتي شاردا

رووبه شهرقي جنوبي چياي هه يه سولتان دريزه ي به ستوه له سهر

زني ده برتهوه.

روژه لاتي شار کيوي (باواجي) يه، راسته و راست له شيمالموه

رووبه روزه لاتي و روزه لاتي جنوبي له گردو ته په و شاخ (٤).

له نزيک شاروه گردی ماموستا که ره م و گردی که کونه، که

قه برستانه و قه لاي له سهره.

باخ و باخچه

له سهرچاوهي کاني همماموکه وه رووبه جنوبي شهرقي و شهرقي

ديته خوار ي، که به دولي رهزان ناويانگي کردوه، هه مروه باخ و

باخچه و دار و دره خته، نزيک دوو ساعات رنگا ده کيشيت، هممو

به ناوي رووياري کوي ناو ده درين.

داری هه نار و سيو و خوخ و هه نجير و بادام و زه يتوون و رهزي

ترين زور چاكي هه نه.

کاني همماموکه و کاريزي حاجي ناغا

له شيمالي شاروه نزيک نيسو ساعات دوور کانيه که له نيوباخ و

باخچه يکي زور ديه دهر ي و به که لکه. له سهرچاوهي کانيه که بوري

ناوي تيگير اووه، بو شار ده بر ي.

جگه له و کانيه و کاريزه رووياريکي بچوکيش له نيوباخه کان دا

ده چيته خوار ي. باخ و باخچه ي کوي ي ناو ده در ي و نه هالي شار

ده يخونه وه.

له بهر نه و کان و ناوه يه که له دواي يه که هه تا ده گاته که نار شاري

کوي، نو تاشي ناو به گيج دامه زراوه.

ناوي کاريزه له بن شاخ يک دهرده که ویت رووبه جنوبي شهرقي

ده چيته خوار له پاشان به و ناوه گه ليک نه رازي و شينايي ناو ده در ي و

بيستان و شيناوه ريکي قورسي له بهر کراوه، لهو ناوه نيسيتيفاده

گه ليکه.

سهرچاوهي ناوي همماموکه له شاروه ته خمينه ن سهد پتر فوت

به رز ده بيت.

ناوي کاني همماموکه له پيش دا هممو ته هالي شار بو خوار دنه وه

به‌کاربان ده‌برد، نمرۆکه که میکی خه‌لکی شار له ناوی بۆری نیستفاده ده‌کەن و گه‌ره‌کیکی زلی هه‌روه‌کو جاران هه‌ر ناوی جوگه‌ ده‌خۆنمه‌وه .

بۆری ئاوه‌ سالی ۱۹۳۰ دا که‌ریم به‌گه‌ ره‌واندزی قایم قام بوو دای‌مه‌زاند، له‌دوایی دا صالح زه‌کی به‌گه‌ صاحبقران زاده‌ ته‌واوی کرد .

له‌ ده‌ری شار له‌ شیمالی رۆژئاوا یه‌وه‌ چه‌متریکی زلی له‌ چه‌متریکی ناوی بۆری دامه‌زاند و له‌وه‌وه‌ به‌ بۆری بچووک به‌سه‌رشاردا ب‌لاوکه‌راوه‌ته‌وه .

رینگا

صالح زه‌کی به‌گه‌ صاحبقران زاده‌ له‌ رۆژئاوای شاره‌وه‌ له‌ جنووب رووبه‌ شیمالی رینگایه‌کی جوانی بو‌ئوتومیل کیشا، به‌ پشت که‌ره‌کی کۆنه‌ قه‌لاً بو‌نیسوباخچه‌کانی بردوه‌وه، که‌ بیساته‌ سه‌رچاوه‌ی گه‌رمو، به‌لام ته‌واوی نه‌کردوه‌وه، له‌ دوایی له‌که‌نارته‌وه‌ رینگایه‌دا ته‌م به‌رمو به‌ر داری گران به‌هاو کالبتۆسی لی چه‌قاندبوو . له‌پاش چوونی صالح زه‌کی به‌گه‌ مدیری ته‌ق ته‌ق (عه‌بدولره‌حمان زه‌ردمه‌واله‌) خه‌لکی سلیمانی بووبه‌ وه‌کیلی قایم مه‌قام، هه‌موو داره‌کانی وشک کرد و خه‌لکه‌که‌ی هان دابوو، که‌ شکایه‌ت بکه‌ن و رینگاکه‌ تیک بدن . ئه‌ورینگایه‌ نیستاش هه‌ر به‌ ناتاوی ماوه . کووچه‌وه‌ کۆلانه‌کانی کۆنی هه‌رچه‌ند ته‌نگه‌، به‌لام زۆر خۆشه‌وه‌ دلگۆشایه‌، ته‌گه‌ر ته‌ماشای بکری .

هه‌موویان کۆزتن .

ئه‌وانه‌ بوونه‌ مایه‌ی تیکدانی حکومه‌تی به‌به‌ له‌ کۆنی وه‌ له‌ ئاغایانی غه‌فووری جگه‌ له‌ مندالی بچووک که‌سیکیان لی‌ده‌رنه‌چوو، ئه‌وانه‌ی رزگار بوون هه‌لاتن په‌نایان برده‌ لای میری ره‌واندز میر محمه‌مه‌د به‌گی گه‌وره‌، که‌ ته‌وده‌مه‌ له‌ هه‌ولیربوو هانیان دا، که‌ بچینه‌ سه‌ر کۆنی و بیگرنیت، مایه‌ی مه‌زه‌ته‌ی کۆیه‌کان بو‌بردنی میر بو‌کۆنی ته‌وان بوون .

(وه‌سیقه‌یه‌ک)

رۆزی چوارشه‌مه‌ له‌ کۆنی بووم، که‌ شیخ صالح رۆزیک له‌ پیش دا هاتبووه‌ کۆسی وه‌سیقه‌ی ده‌دا به‌ چه‌ته‌وه‌ جهرده‌وه‌ ری‌گه‌کانی هه‌لاتوو:
ته‌م وه‌سیقه‌یه‌ درایه
ده‌ست فه‌قی سلیمانی
ناوی ته‌چی بو‌سلیمانی
بو‌دخاله‌ت ره‌جا وایه
که‌س ده‌خلی نه‌کا هه‌تا
پانزه‌ رۆژ مه‌تمووری
صادق، ره‌ئیسێ چه‌ته‌
۱۹۳۵/۹/۲۵

عبدولصالح
عبدولصالح

(که‌لامیکی حاجی مه‌لا عه‌بدوللا)

ته‌ئریخی مه‌وتی کچی حاجی به‌کر ئاغا ژنی حاجی مه‌لا عه‌بدوللا .
که‌لامی حاجی مه‌لا عه‌بدوللا یه‌ .

هه‌ست تاریخی مه‌وتی این دلدار
بسی که‌م و بیش قه‌ولی یا غه‌فار

۱۲۸۱

(به‌یازیکی قه‌دیم)

له‌ به‌یازیکی قه‌دیمی حاجی ته‌مین ئاغای چه‌ویزی زاده‌ی کۆنی وه‌رگیراوه‌ :-

سال (کۆچی)

۱۱۱۰

شکاتی سلیمان پاشای بابان

مایه‌ی کۆزتاری ئاغایانی غه‌فوری

له‌ کۆنی و تیکچوونی به‌به‌ له‌ کۆنی

عوسمان به‌گه‌ کۆری مه‌حمود پاشای به‌به‌ له‌ کۆنی حاکم بوو، ژنی ته‌وچوو بووه‌ حه‌مام، ئاوه‌رحمان ئاغای غه‌فووری له‌سه‌ر زنی راده‌وه‌ستی و به‌ ژنه‌که‌ ده‌ئیت :-

«ته‌م شه‌وه‌ نۆیه‌تی جیی منه‌»

ژنه‌که‌ چوه‌وه‌ لای عوسمان به‌گه‌ پنی گوت یان تۆمیردم به‌، یان ئاوه‌رحمان ئاغا . . .

له‌سه‌ر ته‌وه‌ عوسمان به‌گه‌ رکی هه‌ستا و ئاغاکان چوون له‌ قه‌لاً په‌ستاوتران، ته‌حمه‌د زه‌نگه‌نه‌ چوله‌که‌یه‌کی له‌ باغه‌لی ناوچووبو ئاغاکان سویندی خوارد که‌ هه‌تا گیان له‌ وه‌ده‌نه‌داییت، ئیسه‌ توشی هه‌یج نابن، ئاغاکان به‌وه‌ له‌ قه‌لاً ده‌رکه‌وتن له‌ گردی سیره‌که‌

۱۱۲۷	شکائی به کر به گی بابان (به کره سور)
۱۱۴۶	تالانی (بانه) به دستي حه من به گی بابان
۱۱۶۴	هه لانتی حه من هه لی خان له مریوان
۱۱۶۴	کوشتی حه من هه لی خان له مریوان
۱۱۶۴	کوشتی محممد خان
۱۱۶۴	کوشتی عوسمان پاشای بابان
۱۱۷۱	کوشتی سلیم پاشای بابان
۱۱۷۲	کوشتی سه عید به گه برای سلیم پاشا
۱۱۷۸	کوشتی سلیمان پاشای بابان
۱۱۷۶	سوتانی قه سه به یی (بانه)
۱۱۷۲	هاتنی شیخ هه لی خان زه ندی موکری
۱۱۸۸	شکائی محممد پاشای بابان و هه لی مورادخان
۱۱۵۸	هاتنی نه سروللای میرزا
۱۱۹۲	مردنی نه حممد پاشای بابان
۱۱۹۴	کوشتی محممد پاشاو هومر پاشای والی به خدا
۱۱۸۷	به ند کردن و گرفتاری نه حممد پاشای بابان
	به دست محممد پاشای بابان دا
۱۱۹۶	هاتنی سلیمان پاشای وه زیر بو مه حممود
	پاشای بابان
۱۱۹۷	کوشتی مه حممود پاشای بابان
۱۱۹۸	کوشتی هه باسی قولی خان به دستي عوسمان پاشا
	کوری مه حممود پاشای بابان
۱۱۵۶	مردنی خالد پاشای بابان له موصل
۱۱۸۵	شکائی هه لی موراد خانی زه ند
۱۱۸۱	هاتنی تقی خانی زه ند بو کویی
۱۲۰۵	چوونی سلیمان پاشای والی به خدا بو
	سر ته یمور پاشای مللی
۱۲۱۱	کوشتی محممد خان
۱۲۰۴	له سر ته خت دانشتنی هه بدولر حمان
	پاشای بابان
	حهمه ناغای به ناو بانگی کوی
	سالنی (۱۲۷۲) له دهر به ند حاکم بوو. له دوی نه وه مایه وه،
	هه تا کیشه بیان به سه رها ت. شه ره که ی له گه ل هه یته کان دا سالنی
	۱۲۷۷ بوو که له شکری هه یته ی به به که وتنه سه ری و برینداریان
	کرد. اسماعیل ناغای برای حهمه ناغاو اسماعیل ناغای هه یته
	باشی کوژران.
حهمه ناغا پازده سال له به خدا چه پس بوو، له پیش دا به ئیعدام	
حوکم درا، له پاشان کرا به موته به د، له دوی دا پازده سال.	
له وشه رده ا ره سول ناغاو معروف ناغای حاکمی دهر به ند	
گیران، بیست و پنج سال له به ندا مانه وه، هه ره کی پنج سال	
مانه وه، به لام حهمه ناغا پازده سال ماوه.	
له دوی نه وه، که له به ند رزگار بوو سالنی (۱۳۰۷) له (؟)	
قایم مقام بوو.	
له هه ربی، روس دا به خدا و به سه ره که وتیوه دست ئینگلیز،	
حکومه تی تورک زوریان له حهمه ناغا کرد، که بچینه کومه گی	
تورکان و بچینه سه روس و بچینه ره وانلدز، چون له نه نتیجه ی	
شه ردا له بری چاکه ی حهمه ناغا تورک ناریدان له کوی تاهر ناغای	
کوری حاجی مسته فا ناغا له (شیوان شوک) صدیق به گه کوزتی و	
ته نباری حهمه ناغاشی تالان کرد.	
مانگی کانوونی دووه حهمه ناغا له سالنی ۱۹۱۸ و هه تا ۱۹۲۰	
حاکمی کوی بوو. مه لا هه ونیز ناغای برازی بو مدیری ناحیه ی	
ته ق ته ق هه تا سالنی ۱۹۲۰، حهمه ناغا له سالنی ۱۹۲۰ دا مرد	
(۱۳۳۸) ه.	
مردوه کانی ناغایانی غه فوری له (من - قه برستان) ی خو یان، که	
له دامینی قه لا له سه ر گردیکه نازراون. قه بری حهمه ناغاش	
له وی به.	
مه لا مسته فا عاسی	
سه ره بوردی خوی، که له خواره وه له خو یم پرسیه وه، نوسیمه وه:	
له سالنی ۱۳۱۵ هجری له ذنی (ته لان) له ناحی یه ی سورداش	
له دایک بووه له لای حاجی مه لا ره سولی باوکی خو یند وویته ی له	
پاشان (له سه رگه لرو) له لای حاجی مه لا نه حممد سه رگه لوی	
خو یند ووه. له سلیماننی له مزگه وتی حاجی نه حان خو یند وویته ی،	
له دوی نه وه ده ستی له خو یندن هه لگرت چووه ذنی ته لان، که	
نیشتمان وزیده ی بووه مه لایته ی ناوایی دانیش ت و خه ریکی	
مه لایته ی بوو. له پاشان چووه (سارته که) ی ناحیه ی خضران بووه	
مه لا، چووه کویی له گه ل کاسه ی و بازارگانی خه ریک بووه، له	
پاشان چوته بانه گولان بووه مه لا له ونیه له شیوا شوک مه لایته ی	
کرد ووه له وی چووه ته وه کویی بوته کاسب دوکانی دانائو نیسته	
خه ریکی کاسیه، که چاوم بیی که وت.	
نه مه غه زه لیکنی نیشتمانیه تی، که ده لیت:	

به سیه تی ئەی قەومی کوردان با وەتەن نەبریتەو
 ناگری ئاساری مللەت چاک وەیه نەکوژیتەو
 بوخەزینە ی عیلم و عیرفان جەهلە رینگای گرتووە
 دەرکی دیوانی سیناعەت بۆلە کورد نەکریتەو
 روحی دنیا خاکی ئیمە باعسی ژینی هەموو
 چاکە ماددە ی عیلم و عیرفان با لەویش بکریتەو
 خوئەمیشی خاکی ئیمە بۆتە ئکسیری زەمین
 حەیفە با ئەو مەعدەنە قەت لە کورد نەشریتەو
 با چوغە ی شمشیری غیرەت و وا بە دەستی ئیمەو
 سەد ئەمان ئەی قەوم و میللەت با لە دەست نەکریتەو .
 خاکی ئیمە ئەی رەفیقان دارو بەردی جەوھەرە
 جیی ژیانە وەك بەهەشتە با بەکەس نەدریتەو
 هەر دوغا گۆتانه (عاصی) بۆو تەن وەك جان فیدا
 شیعری خوشتان بۆ دەنووسی لاوەکان دەکریتەو

عاصی شیعری عیشتی بازی و وەتەنی زۆرە دیوانیکی باشی هەیه
 بە دەستی خوێ نوسیو تەو، که من لیم وەرگرت و ئەم چەند شیعەرە
 لە بەر نووسیو .

شاری کۆئی
 فەخری مولکی کورد و رومە تاجی سەرشانە کۆ
 بی شکە ئیمرو نموونە ی جەنەتی عەدنانە کۆ
 بای نەسیمی سویح و چەهچەهە ی بولبول کەوی
 دل دەبیتە شاھیدی ئەو عەینی هەر رزوانە کۆ
 کیو کانی دەوری شاری وەك بەهەشت رازانەو
 تی بگە ئەو نا مەقامی وەك جەبەل لوبنانە کۆ
 چونکە سایە ی سویح کیوی هەییەت سولتانە هەیه
 بۆ ئیواران مەقامی شوکەتی شاھانە کۆ
 جەنەتیکە هاتە دنیا (؟) گەری لی بکە ی
 ساحیبی قەسرو قسورە و حورو هەم غیلمانە کۆ
 بەم سەرپەر دەو عروسی و دیو خانە ی شیرەکان
 سویند ئەخوی خویایی تەختی دەولەتی یونانە کۆ
 چونکە هەم ناوی جەنابی فەخری عالم لیرەیه
 مەرکەزی زانین و عیرفان و هەموو دەرمانە کۆ
 بۆ سەخاوت حاتەمی ئەی بۆتە شاگردی ئەوی
 بۆ شەجاعەت دیارە (عاصی) جینگە ی شیرانە کۆ

ملخص البحث:

بلدة (کوی) في خريف ١٩٣٥

نشرنا في العدد ١٢٠ من هذه المجلة مقالاً للاستاذ حسين حزنی
 الموكرياني - الكاتب والمؤرخ والصحفي المشهور - سجل فيه
 انطباعاته عن مدينة السليمانية عام ١٩٣٤ ونشر في هذا العدد مقالاً
 له يتضمن زيارته لبلدة (كوي) أو (كويسنجق) عام ١٩٣٥، وهي
 بلدة تابعة لمحافظة أربيل ومدينة تاريخية قديمة ورد ذكرها في كثير
 من حوادث المنطقة. يسجل الكاتب هنا مشاهداته عن عماراتها
 ومحللاتها وبنائاتها وبنائيمها ومساجدها وأسرها المشهورة والبعض
 من شعرائها. كما كتب عن بعض عادات الأهالي وتقاليدها المتوارثة
 فيما يخص المسكن والملبس وامور الحياة اليومية.
 وقد وجد فيها مخطوطة قديمة تعود الى الشاعر الشهير (أمين
 آغا أختر) سجلت تواريخ مهمة تخص إمارتي بابلان وأردلان بين
 سني ١١١٠ هـ لغاية ١٢٠٤ هـ
 وقد قامت الدكتورة كردستان موكرياني بمراجعة المقال وأعدته
 ضمن مخطوطات الكاتب.

حسين حزنی موكرياني